

RESEBERÄTTELSE**Namn****År och termin för utbyte**

Lukas Lundmark

HT16-VT17

Utbytesuniversitet

Kyoto University

Utbildningsprogram

Civilingenjör Datateknik

Utbyte som forskningsstudent på Kyoto University

Innan avresa

Den huvudsakliga anledningen till att jag sökte utbyte i Japan var att jag hade börjat läsa japanska språkkurser året innan via Data-sektionens dåvarande språkinriktning och att åka utomlands minst en termin är ett krav för att kunna ta ut en språkexamen. Japan hade alltid get mig intrycket att vara ett intressant land eftersom det verkade vara en unik blandning av ett västerländskt industri-land och en unik österländsk kultur som skiljer sig skarpt från den europeiska. Detta tedde sig som det som det bästa av två världar, i alla fall för utbytesstudenten som vill uppleva något nytt och distinkt men samtidigt någorlunda familjärt.

När jag först sökte valde jag i första hand några av de mer kända och större instituten i Tokyo som t.ex. Tokyo University eftersom jag ville pröva på att leva i en större metropol. Men eftersom jag även ville läsa ett helt år utomlands istället för bara en termin, vilket är standard, blev jag skickad till mitt längst rankade alternativ, vilket råkade vara Kyoto University. I efterhand är jag dock väldigt glad över detta eftersom det visade sig vara att väldigt trevligt institut att studera på och Tokyo verkade vara att kaotiskt inferno av stress och folk.

Själva ansökan var inte alltför komplicerad men av någon anledning var deadline för att skicka in den faktiska ansökningen till japanska universitet betydligt tidigare än andra länders, trots att själva terminen började betydligt senare. Det betydde att jag hade ett antal väldigt stressiga veckor att fylla in all information och fixa alla intyg från professorer osv. Jag måste dock säga att Kyoto University hade en väldigt trevlig administration för utbytesstudier som var lätt att få kontakt med och som kunde utmärkt engelska, vilket gjorde att när jag hade frågor var det lätt att få svar på dessa.

För att bli insläppt i Japan krävs det att man fixar ett Student Visa, vilket man införskaffar på Japanska Ambassaden. För att få det krävs att man har fått ett Certificate of Elegibility från värdskolan och har ett giltigt pass för studietiden och kompletterande personuppgifter och i vissa fall ett antal id-bilder. Kyoto University vill även att man skickar in ett antal id-bilder till dem i en specifik storlek som de använder till att göra studentkort och annan id-handling.

Till den grad jag vet ställde Kyoto University inga krav på engelska. Jag valde dock att ta TOEFL-testet i december eftersom vissa japanska universitet kräver att man kan kvantitativt visa sin engelska språkförmåga. I fall man vill läsa kurser på mastersnivå i Japan måste man dock ha uppnått N2 eller N1 nivå på det japanska språktestet JLPT. Vill man istället läsa japanska språkkurser måste man ofta ta ett språktest i början av terminen för att se vilken nivå man är på.

Ankomst

När jag åkte till Japan såg jag till att vara ute i god tid. Terminen startade officiellt måndagen den 3 oktober och först onsdagen den 28 september kunde jag anlända till mitt boende och få mitt rum. Jag åkte dock en dryg vecka tidigare till Japan för att ha en kort semester i Tokyo innan jag anlände till Kyoto. Vilket är något jag skulle rekommendera eftersom man nog har större tolerans för kaoset i Tokyo i början av sin resa än i slutet. När man väl anlånt till Kyoto och skrivit in sig på boendet är det två dagar av orientering på universitetet som ges på både engelska och japanska.

Som forskningsstudent får man även en Tutor vars uppgift är dels att hjälpa en med att överleva i Japan och dels att hjälpa en med ens forskning. Denna Tutor är oftast en av labbets doktorstuderanter och det är upp till tur om man får en Tutor som bemödar sig att dyka upp eller inte, eller som är för stressad för att hinna hjälpa en när man är konfunderad över någonting.

Efter ankomst skall man även gå till sitt kommunkontor och registrera sin nya adress och skriva upp sig för den nationella sjukförsäkringen. Detta skall man göra senast två veckor efter man flyttat in men det är rekommenderat först hitta en tolk om man behöver och registrera sig fortast möjligt. Eftersom man måste vara registrerad på en japansk adress för att kunna öppna telefonabonnemang och bankkonto.

Ekonomi

Japanska staten erbjuder vad de kallar "JASSO scholarship" för utbytesstudenter med "extraordinär akademisk förmåga" vilket innebär att man måste ha ett någorlunda hyfsat GPA för att bli antagen till stipendiet. Stipendiet är på 80'000 yen (ca. 6000 SEK) som ges ut i slutet av varje månad under ens studieperiod. För att få pengar behöver man skriva på en attendance voucher varje månad. De flesta japanska universitet erbjuder sina utbytesstudenter att ansöka till JASSO innan de kommer till Japan, och det skadar inte att försöka söka. Jag hade turen att bli antagen för stipendiet och det var en verklig lättnad eftersom jag kunde ta mindre lån från CSN, då dessa 80'000 yen kunde täcka de flesta av mina vardagliga utgifter.

Vid ankomsten är det en del obligatoriska utgifter som man kommer behöva göra och en del byråkrati som man behöver få överstukat. Först måste man registrera sig som medlem i universitetets Co-op vilket ger en rabatt på många av Universitetets affärer och matsalar, vilket kostar 4000 yen vid ankomsten. Vid ankomst är det också bra att öppna ett bankkonto fortast möjligt. Bankkontot behövs dels för att betala el och telefonräkningar men behövs även för att universitetet ska kunna föra över stipendiepengar. Personligen använde jag mig av Japan Post Bank vilket funkade väldigt bra. Första bostadshyran är också 10'000 dyrare än vad som anges eftersom man behöver betala en service-avgift till

Därefter behöver man självklart fixa mobildata eller ett telefonabonnemang för att överleva. Om man har ett bankkonto och en adress ska det inte vara något problem att skriva upp sig för ett telefonabonnemang. Oftast är dock bindningstiden längre än ett år vilket gör att det kommer kosta extra att avbryta abonnemanget när man lämnar Japan. Det jag gjorde istället var att köpa ett förbetalt Sim-kort med 5 GB per månad i ett helt år för 28'000 yen. Detta tror jag är det smartare alternativet, även om man då inte får ett japanskt mobilnummer och om du förlorar din mobil eller kortet finns det ingen garanti att man kan få ett nytt.

Överlag är det min uppfattning att det inte är speciellt dyrt att leva i Japan jämför med Stockholm. Min månadshyra var 18,600 yen i månaden vilket det var lätt att gå runt på, särskilt med JASSO stipendium på 80'000 i månaden. Att äta ute är också förhållandevis billigt om man nu inte äter väldigt lyxig Sashimi varje dag, speciellt i jämförelse med Stockholm och dess hutlösa ockerpriser. Kyoto University har även väldigt fina matsalar där man kan få rejält med mat för ett rimligt pris. Vissa saker som man är van att ha i överflöd som exempelvis frukt och grönsaker är dock väldigt dyrt i Japan, och man får kanske vänja sig vid att vara lite mer begränsad i sitt vitamin-intag. Man får också se upp med att man inte spenderar alltför mycket pengar vid läskautomaterna som är strödda i princip överallt. Det kan verka lockande eftersom kranvattnet i Japan har en väldigt klor-aktigt eftersmak. Lite som att få en kallsup i barnpoolen. Dessutom är Japans läskutbud vida överlägset det svenska och det är därför frestande att testa alla de olika varianterna. Man bör även vara beredd på att "cash is king" i Japan. Många restauranger och affärer inte tar betalt med kort av något slag, och ännu mer sällan med utländska bankkort.

Boende

Som utbytesstudent på Kyoto University blir man erbjuden att söka bostad i någon av universitetets internationella boenden. Totalt finns det ca. fem stycken utspridda över Kyoto och vilket som är närmast Campus beror självklart på vilket Campus man studerar på. Man är dock ej garanterad plats utan de tilldelas efter tillgång. Vid ansökan får man därför ranka vilket boende man helst vill bo på men som jag har förstått låtas platserna ut till de sökande. Jag hamnade därför på ett boende ca 4 km från Yoshida Campus där jag pluggade vilket inte var helt optimalt men det fungerade.

Byggnaden jag bodde i kallades Shugakuin International House(修学院国際本館), ett 5 våningshus byggt på 80-talet med ett 50 tal enkelrum för studenter och ett fåtal större rum för forskare och doktorander. Enkelrummen som studenterna erbjöds var separerade efter kön, med flickorna i en egen del av korridoren och pojkarna i en annan. Flickornas rum inkluderade ett mindre badrum med dusch och toalett, medan pojkarnas rum endast hade en mindre toalett (som dock kom med en fjärrkontroll och en rump-fontän i klassisk japansk stil). Istället fick man använda sig av de gemensamma dusch-båsen som fanns i korridoren när man behövde duscha. Detta var inte alltför hemskt eftersom dessa båsar städades varje morgon och var väldigt fräscha. Enkelrummen hade inte heller varmvatten med det ingick en liten köksyta med handfat och en portabel induktionshäll. Läget var överlag bra, huset ligger en bit från Yoshida Campus men det är en lugnare del av staden och det är nära till floden och det är enkelt att ta buss, cykla eller gå till Campus. Det finns också många mataffärer runt omkring vilket gjorde att det var lätt och ofta billigt att införskaffa mat.

Hyran betalades i slutet av varje månad, vilket man antingen kunde göra nere på en bank i Kyoto eller i en Convenience Store. Månadshyran låg på 18,600 yen per månad, förutom första månaden då det tillkom en obligatorisk service-avgift på 10,000 yen, och sista två månaderna där man var tvungen att betala månadshyrorna för juli och augusti på en gång. Vatten och internet ingick i hyran men elräkningen betalades separat och brukade ligga mellan 1000 till 5000 yen beroende på hur mycket luftkonditionering man behövde för att överleva. Betalningen för elräkningen kunde man göra automatiskt antingen via ett japanskt bankkonto eller via kreditkort

Universitetet och studierna

Kyoto University är ett av de största universiteten i Japan med över 20,000 studenter, och brukar rankas som det näst bästa universitetet i Japan. Universitetet i Japan är speciella eftersom de ofta bara erbjuder kurser på master-nivå på japanska och inte engelska. Japan är också speciellt i den bemärkelsen att det är ett väldigt stort fokus på forskning, och ett betydligt mindre fokus på kurser. På Kyoto University om man vill läsa på mastersnivå men inte uppfyller de japanska språkraven för att läsa vanliga kurser kan man därför söka utbyte som "Special Research Student". Som SRS kan man inte läsa kurser och man får inga credits, utan man ska istället forska inom något ämne med guidning av en av universitetens professorer.

När jag sökte till utbyte till Japan var jag redan medveten om att detta och kunde därför förbereda en research plan i god tid. Den initiala planen man skickar in behövde inte vara alltför komplicerad utan själva forskningen är något man kommer överens med sin professor senare innan man anländer.

När jag ansökte till Kyoto University behövde jag inte heller kontakta en professor i förhand utan jag blev tillfrågad vilken professor jag ville ha i slutet av ansökningsperioden. Jag hade också turen att få en professor som både var bekväm med att använda engelska och var kunnig inom maskininläring och adaptiva system. Men jag skulle rekommendera att man försöker ta kontakt med många professorer i förhand och hör sig för vad de jobbar med för att vara säkra att man blir tilldelad en professor som man är bekväm med. Valet av professor kan vara väldigt viktigt eftersom det är professorn som avgör vad ska forska om. I mitt fall tyckte min professor Tanaka att jag skulle hitta på ett eget projekt eftersom han inte hade någon projektidé han ville designera mig, vilket både var befriande och stressande på samma gång.

Kyoto University's filosofi sägs vara individuell frihet och personligt ansvar för studenter. Professorerna är därför inte alltför strikta med när eller hur länge man är i labbet varje dag utan det får man bestämma sig. I alla fall till den grad att man kan se sin professor i ögonen när denne frågar hur ens forskning går.

En normal dag för mig bestod av att gå till labbet vid ca. 10 på morgonen och gå hem vid 7 eller 8 på kvällen efter att ha käkat middag med mina labbkamrater. Under dagen pysslade man med vad som krävdes för att göra framsteg med forskningen vilket i mitt fall involverade programmering av neuronätverk dagarna i ända. Jag var den enda utbytesstudenten i labbet och var språket som pratades i labbet var japanska till 95 %. Medlemmarnas engelskaförståelse varierade mellan helt oförståelig till ganska hyfsad. Generellt var de lokala studenterna ganska blyga och inte alltför ivriga att tala med utbytesstudenterna,

speciellt om utbytesstudenten i fråga hade lite knackig japanska. Detta innebär dock inte att det är omöjligt att hitta internationella vänner. Ville man hitta internationella vänner eller japaner som kan prata engelska var det bara att gå till de "Internationella Te-stunderna" som hölls varje torsdag.

Utöver vanligt arbete med forskning och dylikt var det ett antal övriga moment som man behövde närvara som Research Student. Varje vecka höll labbet ett labbmöte där medlemmarna fick presentera sin forskning och sina framgångar. Ett labbmöte varade i genomsnitt 2–3 timmar med två studenter som presenterade per möte. Eftersom det var 18 medlemmar i labbet blev det att man presenterade två gånger på termin. Min professor var vänlig nog att uppmana övriga medlemmar att försöka presentera på engelska för att göra mötena så "internationella" som möjligt. Överlag tror jag det slutade i att hälften av alla presentationer hölls på engelska vilket är mer än jag hade förväntat mig, även om engelskan ibland visade sig vara svårare att förstå än japanskan.

Vi hade även bokcirklar en gång i veckan där man tillsammans med några av labbmedlemmarna gick igenom någon akademisk litteratur relaterat till vad vi forskade om på ett så pedagogiskt sätt som möjligt. Även dessa möten varade i ungefär 2 timmar.

Eftersom man som Special Research Student inte fick läsa några kurser var jag så illa tvungen att hitta sätt lära mig japanska utan att gå på de ordinarie språkkurserna. Men det visade sig inte vara ett problem eftersom Kyotos kulturhus håller språklektioner för alla som vill för 100 yen (ca. 8 kr) per lektion. Antingen kan man närvara vid lektioner i klassrum eller på volontärlektioner där man får öva prata med volontärer runt från Kyoto. Kyoto University hjälper en även att para ihop sig med en språkpartner om man vill det. Man får ange vilket språk man är villig att lära ut och vilket språk man vill lära sig. Jag lyckades hitta en korean som levte i Japan i fyra år som ville förbättra sin engelska i utbyte mot att lära ut japanska vilket var ett lyckat samarbete som hjälpte oss båda.

Staden och landet

Kyoto är en väldigt fin stad och är en av de mest berömda i Japan. Den är mest känd som den gamla huvudstaden och har blivit en symbol för det gamla Japan. För den som är intresserad av traditionell japansk kultur och gillar att besöka tempel är Kyoto nog så nära ett paradiset man kan komma. Staden är inte alltför stor, med en liknande befolkningsmängd som Stockholm, vilket i jämförelse med övriga Japan känns väldigt lugnt och stillsamt. Vill man shoppa eller gå och spela i arkadhallar finns det även möjlighet att göra sådant runtomkring Kyotos huvudgata Kawaramachi. Där hittar man även några av stadens bästa restauranger. Kyoto gränsar även till Osaka som är en större och mer typisk japansk stad och ligger en halvtimmes tågresa bort. Där finns till exempelvis Universal Studios Japan, Dotonburi och andra väldigt kända turistfällor.

Japan och Kyoto är ganska behagligt under majoriteten av året. Vintern är inte alltför kall med små skurar av snö, och våren och hösten är väldigt vackra med vårens körsbärsblomning och höstens färgglada

lövverk. Sommaren är dock varm, med temperaturer upp mot 38 i skuggan. Under dessa dagar är det bäst att bara gömma sig inomhus och sitta framför AC:n eller passa på att få lite arbete gjort i labbet.

Som svensk kände jag att det inte var något problem med kulturkrockar. Folk är ofta vänliga och förstående och tar ofta inte illa upp om man råkar säga något som kan anses olämpligt, som att tilltala sin senior i fel artighetsform. Annars är det inte så mycket som skiljer sig från Sverige gällande etikett. Folk är väldigt högljudda på restauranger och när man äter ramen ska man sörpla ordentligt. Man tar av sig skorna nästan överallt, vissa restauranger, hemma hos folk och även inne i labbet.

För den som är van vid Stockholms kollektivtrafik kan Kyotos buss och tågtrafik ibland kännas lite bristande. Det finns både bussar, mindre tåglinjer och tunnelbana, men det finns ingen studentrabatt eller årskort man kan köpa utan man är så illa tvungen att betala för varje resa. Dessutom är nattrafiken väldigt dålig. De sista bussarna från stan åker vanligen vid 23:00 och det finns inga nattbussar eller tunnelbanor som går sent på natten, så är man ute sent får man gå eller cykla.

Fritid och sociala aktiviteter

Under min tid på Kyoto University har jag i princip inte haft tid att ha tråkigt. Utöver att research-arbete att göra har det alltid funnits en överväldigande mängd saker att göra under ens lediga tid.

Det var inte ovanligt att utbytesstudenterna anordnade sina egna partyn så som halloween och julfester, maskerader eller helt vanliga fester, vilket var ett utmärkt tillfälle att träffa nytt folk på. Det internationella huset på Kyoto Campus anordnade även ett antal vandringsturer där de besteg berg eller reste runt i Kansai-området. Kyoto University anordnade även ett antal skolresor för utbytesstudenter där man får uppleva olika saker relaterat till klassisk japansk kultur. Till exempel att baka egna nudlar i en traditionell nudelfabrik.

Man kunde även gå med i någon av de olika klubbarna som fanns Campus. Dessa klubbar varierade från Tennis till att rita Manga till att hoppa hopprep. Hur seriösa klubbarna var varierade också mellan att endast vara en ursäkt att ha fester och dricka till att vara extremt seriösa med dagliga möten. Jag har dock hört att vissa klubbar inte alltid är intresserade på att ta in utbytesstudenter som inte kan japanska, speciellt i de avancerade sportklubbarna.

Kyoto är troligen mest berömt för sina tempel och att se tempel är vad jag spenderade majoritet av mina första månader i Kyoto med att göra. Något man som utbytesstudent brukar göra är att köpa en stämpelbok i något av de lokala templen. I denna stämpelbok kan man få en vacker stämpel och lite stilig kalligrafi i vid varje nytt tempel man besöker tills man har lyckats fylla ut hela boken. Efter några 10-tal tempel blev jag dock ganska trött utbränd ett tag, och det dröjde fram till mars förrän jag orkade besöka några nya igen och stämpelboken bemödade jag mig aldrig att fylla ut helt.

Kyoto och Osaka har också en del modern underhållning att bjuda på. Både Kyoto och Osaka har gott om nattklubbar och pubar av varierande kvalitet och nattlivet är överlag väldigt bra. För den som gillar gosiga djur finns det även gott om kattcaféer i Kyoto.

När hemlängtan började slå in brukade jag ibland ta en tur till IKEA i Osaka och köpa lite svenskt lösgodis. Under julen passade jag även på att besöka IKEA för att inhandla all nödvändig svensk julmat som jag behövde.

Rekommendationer och övriga reflektioner

Min rekommendation till andra vore väl att i första hand åka. Att forska i ett år har varit en intressant upplevelse som har varit lärorikt, men främst har det varit omväxlande. Att uppleva att leva i Japan är också något jag skulle rekommendera till alla som vill ha lite omväxling från det svenska livet. Nu efter ett år utomlands känner jag att jag kan återvända KTH många upplevelser rikare och kommer kunna plugga hårdare och mer fokuserat än förut.